

ומה שאמר רבן גמליאל יש גט אחר ביאה שאחר מאמר, ויש מאמר אחר אחר ביאה וגט —

זה היות והאי ביאה אמצעית שהיא פסולה — עדיפא ממאמר מחד, וגריעא ממאמר, מאידך.

ומבאר הגמרא: עדיפא ממאמר —

דאילו מאמר אחר מאמר לא מהני. ואילו ביאה אחר מאמר מהני, וכדקתני שיש גט אחר ביאה ומאמר.

וגריעא ממאמר —

דאילו מאמר אחר הגט קני המאמר לכוליה שזורא דגט, ולא יועיל מאמר בשלישית.

ואילו ביאה אחר הגט, לא קניא ליח הביאה לכוליה שזורא דגט. ויש מאמר אחר ביאה וגט.

ועתה מביאה הגמרא ברייתא, המבארת את דברי רבן גמליאל, במחלוקתו עם חכמים, שלא התבארו במשנה:

תנו רבנן:

א. כיצד אמר רבן גמליאל "אין גט אחר גט"?

כגון, שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ונתן גט לזו וגט לזו —

רבן גמליאל אומר: חולץ לראשונה בלבד, ואסור בקרובותיה של זאת שנתן לה את הגט ראשונה וחלץ לה, ומותר בקרובות שניה, לפי שלא הועיל הגט כלום לשניה.

ואם יחלוץ לשניה גם תיפטר הראשונה,

שהרי חליצתה של השניה עדיפה על הראשונה מפני שלא הועיל הגט בשניה. אלא עצה טובה נתנו לו, שלא יאסר מחמת חליצתו אלא בקרובות הראשונה, שבין כה וכה אסור בהן בגלל שגירש אותה בגט.

וחכמים אומרים: נתן גט לזו וגט לזו — אסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן.

וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.

שאם שניהם נתנו גט, רק הראשון חולץ ורק הוא נאסר בקרובותיה, ולחכמים שניהם נאסרים בקרובותיה.

ב. כיצד אמר רבן גמליאל "אין מאמר אחר מאמר"?

שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ועשה מאמר בזו ומאמר בזו —

רבן גמליאל אומר: נותן גט לראשונה וחולץ לה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה. ולקמן יבואר למה לא ייבם.

וחכמים אומרים: נותן גט לשתייהן, ואסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן.

וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.

אמר מר: נותן גט לזו וגט לזו —

רבן גמליאל אומר: חולץ לראשונה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה.

לימא, תיהוי תיובתא דשמואל!

דאמר שמואל: חלץ לבעלת הגט, כיון שמחמת הגט הוקלשה זיקתה של בעלת הגט — לא נפטר צרה בחליצה זו, שזיקתה לא הוקלשה, והרי הוא צריך לחזור ולחלוץ לצרתה.